

ČTVRTLETNÍK

Charity Ostrava

Duben—Červen 2007

②

AKTUÁLNĚ

Hospic sv. Lukáše zkolaudován

Výstavba charitního Hospice sv. Lukáše v Ostravě-Výškovicích, kterou Charita Ostrava začala realizovat na sklonku roku 2005, je již dokončena. Kolaudační rozhodnutí na stavbu, kterou dodala firma Tchas, nabylo právní moci v druhé polovině června. Dalšími kroky budou zajištění vybavení hospice nábytkem a speciálním zdravotnickým zařízením, uzavření smluv se zdravotními pojišťovnami a plánované zahájení provozu v září letošního roku.

Nákup speciálního vybavení za 12 mil. Kč podpoří Statutární město Ostrava, které již dříve na stavbu přispělo částkou 50 mil. Kč. „*Rád bych velice poděkoval Statutárnímu městu Ostravě a také německé nadaci Renovabis, která podpořila české charitní dílo téměř 9 mil. Kč z darů německé křesťanské obce*“, vyjádřil vděčnost podporovatelům ředitel Charity Ostrava Martin Pražák. Stavbu za 111 miliónů korun dále finančně podpořilo Ministerstvo zdravotnictví (35 mil. Kč) a mnoho dalších drobných podporovatelů. Na dofinancování stavby ovšem schází stále vysoká částka 16,2 miliónů korun. Tu je potřeba uhradit do konce června příštího roku, přičemž 1,2 mil. Kč je Charita Ostrava schopna zajistit z vlastních zdrojů a o 15 mil. Kč žádá další české i zahraniční donátory. „*Před spuštěním provozu plánujeme pro veřejnost v hospici den otevřených*“ dodává Martin Pražák.

Hospic je specializované zařízení garantující umírajícím lidem jistotu, že až do konce jejich života bude respektována jejich lidská důstojnost a bude brán ohled na jejich biologické, psychologické, sociální a duchovní potřeby. Hospic sv. Lukáše nebude sloužit jen rezidentním uživatelům (kapacita 30 lůžek a 30

lůžek pro blízké osoby), je zde vytvořeno zázemí pro další 3 týmy lidí, které poskytují s hospicem související služby v terénu, přímo v rodinách. *Charitní ošetřovatelská a pečovatelská služba, Mobilní hospicová jednotka a Dobrovolnické hospicové hnutí* pomáhají blízkým při péči o nemocného jeho blízkým, aby mohl zůstat ve svém vlastním prostředí. Nutností pro provoz hospice je také kuchyně a prádelna.

Poslání všech zmíněných služeb, které bude zastřešovat Hospic sv. Lukáše, přibližuje ředitel Charity Ostrava Martin Pražák: „*Chceme pomoci vrátit důstojnost lidskému umírání, zpět začlenit umírání a smrt do přirozeného lidského koloběhu a rodinného společenství a vnášet do prožívání závěru života duchovní rozměr. Tedy rozměr, který vnáší naději do zdánlivě beznaděje.*“

Budova hospice již začíná postupně „ožít“ díky podpoře ostravského Hornbachu, který poskytl slevu na nákup truhlíků, držáků a zeminy. Dobrovolníci Charity Ostrava svoji nezištnou pomocí zajistili, aby balkóny hospicových pokojů zdobily květiny.

Dalibor Kraut

Spolupracujeme se zahraničím

Systém sociálních služeb je v rámci evropských států odlišný a reaguje na rozdílné společenské potřeby národních a místních komunit dané země. Výměna zkušeností ze sociální oblasti byla hlavním tématem pětidenní (23. až

27. května 2007) pracovní stáže delegátů z italské Bologne, kteří zastupovali konsorcium družstev EPTA, poskytující široké spektrum sociálních služeb. Pracovní program stáže, kterou (Pokračování na další straně)

Spolupracujeme se zahraničím

(Pokračování z předchozí strany)

organizačně zajišťovala Charita Ostrava společně s Centrem pro rodinu a sociální péči, zhodnotila Concetta Paduanello, vedoucí kontaktního místa pro osoby v nouzi z družstva Nuova Sanita, které poskytuje v Bologni sociální služby pro bezdomovce: „Získali jsme nové podněty pro naši práci v oblasti přístupu k drogovým závislostem a ve strategii začleňování sociálně vyloučených lidí zpět do pracovního procesu.“ Dalibor Kraut

Setkání dobrovolníků Charity Ostrava

Dobrovolnické hnutí se podílí na aktivitách Charity Ostrava již 6 let. V charitním středisku Gabriel v Ostravě-Zábřehu se 22. května 2007 ke společné diskusi sešli zástupci dobrovolníků a vedoucích pracovníků Charity Ostrava. Myslem tohoto setkání bylo mimo jiné vyjádřit poděkování za dobrovolnou spolupráci, zhodnocení stávající situace a hledání nových možností vzájemné komunikace a spolupráce. Dobrovolníkům byl předán „**Dobrovolnický klub**“, který nabízí jednou měsíčně prostor k pravidelnému setkávání, výměně zkušeností, využívání Internetu zdarma atd.

Motivace pro dobrovolnickou práci jsou různé: „Mám potřebu být platný a pomáhat starým lidem.

Začali jsme s kolegy pravidelně navštěvovat Charitní dům sv. Alžběty, zařízení pro přechodný pobyt seniorů. Se seniory trávíme čas společným povídáním, čtením, procházkami atd. Myslím si, že je to vzájemně velice pozitivní,“ sdělil jeden z nových dobrovolníků, který má zároveň velice náročné zaměstnání. Dobrovolnickou práci velice oceňují také vedoucí charitních středisek. „Hospicovní dobrovolníci se stali pevnou součástí našeho týmu. Bez jejich spolupráce a pomoci si naši práci již nedovedu představit,“ řekla při představování jednotlivých středisek dobrovolníkům Taška Doležalová, vedoucí Charitního domu sv. Veroniky pro onkologicky nemocné. Dalibor Kraut

Byl to krásný den...

Stoly jsou krásně upraveny veselými barevnými papírovými panenkami a červenými srdíčky. V košíku čekají drobné dárečky, které s láskou zhotovily šikovné ženské ruce. Je 8. březen 2007 – den v minulosti spojený s oslavou žen. Dnes znamená tento den ještě něco navíc – Charita Ostrava totiž zahájila v Charitním středisku Gabriel v Ostravě-Zábřehu nový klub – *Dámský klub*, určený zejména pro seniorky.

Již před desátou hodinou přicházejí první hosté a je jich stále více. Na zahájení nemůže chybět ani regionální televize a zástupce Jižních listů. Přesně v deset hodin přichází koordinátorka Charitního střediska Gabriel paní Jana Paseková a vítá přítomné dámy. Všechny se vzájemně představí a začíná debata, vzpomínky, plánování programů do budoucna, popíjení kávy či čaje a ochutnávka dobrot připravených mladými kolegyňkami ze střediska. Pozitivně naladěnou atmosféru ukončí čas určený k odchodu.

I když za okny padá déšť, v srdíčkách a očích našich dam rodučně svítí sluníčko v radostném očekávání budoucích setkání. Na závěr prvního

setkání Dámského klubu je možné říct slovy básníka: „Je velké a krásné, když nás maličkost dovede učinit šťastnými.“ (Jeremias Gotthelf)

Přijďte mezi nás. Jste srdečně vítány každý čtvrtek 10–12 hod.

Eva Teicherová – koordinátorka Dámského klubu, Charitní středisko Gabriel, Čujkovova 40a, Ostrava-Zábřeh. tel.: 599 527 590, 731 534 002. Více o službách poskytovaných v novém Charitním středisku Gabriel naleznete na: www.ostrava.caritas.cz

Je tu čas dovolené

Dovolená – slovo vzbuzující v nás představu odpočinku, poznávání cizích krajů a zvyků, vypadnutí ze stereotypu všedních dnů. Jsou však lidé, kteří jsou po dovolené zklamáni. Dovolená nesplnila jejich očekávání.

Mohou to být workoholici – těm nepomohou tisíce kilometrů od pracoviště. V ruce věčně mobil, na pokoji přenosný počítač, v hlavě myšlenky na to, co se děje v práci. Komunikace s dovolenkovým partnerem mizivá. Anebo lidé, kteří mají v životě nastolen přísný řád. Ty vyvede z klidu i maličkost, pokud vše neprobíhá tak, jak bylo dojednáno. V běžném životě je rodina pohromadě několik hodin denně – a nyní jsou spolu od rána do večera. Představy, že ten náš nemluva se na dovolené změní v zábavného společníka, kterého nám všichni budou závidět, se neplní. Na dovolené asi nejvíce trpí škarohlídi (bohužel s nimi trpí i jejich společníci). Moře je sice krásné, ale za plotem je harampádí, sousedé se hlučně baví, na jídlo v restauraci musíme čekat. Co s tím?

Workoholikům se doporučují kratší dovolené. Lépe snázejí prodloužené víkendy. Jiný kraj – jiný mrav – a pokud nesnášíme změny v běžném

životě, nevydávejme se k lidem odlišné kultury. Nevybírejte dovolenou jen podle svých představ. Bude-li vyhovovat také našemu partnerovi, bude milejší a v dobré náladě. Dopřejme si i na rodinné dovolené chvílku samoty. Děti může pohlídat partner; nenuťme tatínka k návštěvě galerie, není-li fanda umění, a maminku sledovat veledůležité sportovní utkání. A co se škarohlídem na dovolené? Tady je dobrá rada drahá. Nejlépe s takovým člověkem dovolenou netrávít, mohl by nám jí „otrávit“.

Jistě i na dovolené jsme v mnohém omezeni – výběr jídel, menší nebo nepohodlnější prostory k bydlení, hygieně. Většinou je toto nepohodlí vyváženo něčím jiným. Po návratu domů můžeme srovnávat – má ten náš všední život také nějaké výhody oproti dovolené? Možná si uvědomíme, jak pohodlný byt máme. Můžeme si uvařit, co chceme. Postel je pohodlná, lampičky tam, kde je potřebujeme, rozumíme lidem kolem sebe.

Nejlépe prožitá dovolená je asi taková, na kterou člověk rád vzpomíná, ale z které se také rád vrací domů, do svého domova, ke svým lidem.

Mgr. Luisa Benedíková

Souznění duší

Jednoho dne k nám do Charitního domu sv. Veroniky v Paskově přišla studentka (říkejme jí třeba Katka) s nabídkou dobrovolnické služby. Po vzájemné domluvě začala navštěvovat paní Alenku, která měla jen jednu příbuznou. Byla to jen vzdálená příbuzná a navštěvovala ji jen zřídka. Paní Alenka byla velice málomluvná, zatrpklá, odmítala jídlo, léky a nechtěla se zapojovat do žádných akcí, které jsme pro naše klienty připravovali. Po několika prvních návštěvách mladé Katky to vypadalo, že ji také nepřijme.

Ale došlo ke zvratu. Jednou se spolu vydaly na procházku obcí, navštívily obchody a také cukrárnu. Od té doby paní Alenka nedala na Katku dopustit. Ve všem jí poslechla a na její návštěvy se velice těšila. Také se změnilo její chování k nám. Už si s námi povídala, vzpomínala

na mládí a také se dokázala bavit o své nemoci.

Náhle se ale stalo, že Katka dlouhodobě a vážně onemocněla. Snažili jsme se paní Alence Katku nahradit, ale ona nechtěla. Katka vymyslela úžasnou věc. Začala psát paní Alence dopisy, které jsme jí předčítali, protože špatně viděla. Opět se měla na co těšit. Chtěla si teď s námi o Katce povídat a s naší pomocí jí odpovídat na dopisy. Jednou se nám přiznala, že se za Katku modlí, aby se brzy uzdravila. Takto byly tyto dvě spřátelené duše spolu spojeny až do konce života paní Alenky.

Náš kolektiv je Katce velice vděčný za úžasný přístup k paní Alence, ale i k nám. Spolupráce s ní byla pro nás povzbuzením a také potvrzením toho, že dobrovolnická služba, když se vykonává v tom správném duchu, je nepostradatelná.

Eliška Lantová

Děkujeme za krásné dary

Obec Paskov věnovala pro své obyvatele, kteří užívají služeb Charitního domu sv. Veroniky, zařízení pro onkologicky nemocné lidi, toaletní křeslo. Křeslo usnadní pracovníkům zvládání osobní hygieny uživatelů, kterým to zároveň přinese lepší komfort. **Česká spořitelna** poskytla v rámci svého Bonus programu finanční prostředky na nákup kyslíkového přístroje pro klienty Mobilní hospicové jednotky.

Oběma dárcům velmi děkujeme.

Obyvatelé Charitního domu sv. Zdislavy uklidili veřejné prostranství

Obyvatelky a děti z Charitního domu sv. Zdislavy na ulici Kapitolní v Ostravě-Zábřehu se rozhodly, že zkulturní okolí svého azylového domova, který bezprostředně sousedí s hlavní silnicí – Plzeňskou. Okolí hlavních silnic mnohdy připomíná nepěkné smetiště odpadků a stejně to vypadá i tady. „Klientky přišly samy s iniciativou, že by se mohl udělat pořádek za plotem domu,

ačkoli se jedná o pozemek města. Vadilo jim neutěšené množství různého odpadu, který nejen hzdí bezprostřední okolí domu a jinak pěknou ulici, ale rovněž brání odtoku dešťové vody, která v příkopě neodtéká a zapáchá.“ oceňuje iniciativu matek Anna Stuchlá, vedoucí azylového zařízení Charity Ostrava pro matky s dětmi v tísní.

„Myslí si, že každého ovlivňuje prostředí, ve kterém žije, a ty odpadky mi opravdu hodně vadily.“ prohlásila jedna z klientek domu. Do úklidu se zapojily i děti a všichni společně po dobře odvedené práci zhodnotily, že ta námaha stála za to, ačkoli to nebylo jejich povinností.

O nahromaděné odpadky, které po této očiště zůstaly na místě v hromadách, se ve spolupráci postaral příslušný odbor městského obvodu Ostrava-Jih. „Jsem ráda, že naše klientky ve spolupráci s městským obvodem Ostrava-Jih mohly svoji aktivitou přispět k úklidu veřejného prostoru,“ oceňuje význam spolupráce vedoucí Anna Stuchlá.

Dalibor Kraut

Setkávání dobrovolníků aneb má moje práce smysl?

Je krásné pracovní dopoledne a já po dlouhé době opět zpracovávám statistiku hospicových dobrovolníků. Zase jedna běžná formalita, která se musí odevzdat. Sedím a přemýšlím, zdali má moje práce vůbec smysl? Vždyť pracuji s dobrovolníky, s lidmi, kteří věnují druhým lidem čas, který by mohli věnovat svým zájmům, dávají svoji energii, a to všechno bez nároků na finanční odměnu, prémie nebo drahé poukazy na dovolenou.

Když mě má pracovní náplň zavane na střediska charity, jen tak pozorují dění a ptám se klientů, jestli je nebo jejich sousedy navštěvují dobrovolníci. Na tuto otázku mi s úsměvem odpovídají: „Ano, dobrovolníci nás navštěvují“. A současně mi dokážou během pár minut sdělit mnoho infor-

mací. Tyto milé rozhovory s klienty našich zařízení mě ujišťují, že práce s dobrovolníky má opravdu smysl, a zároveň mě vždy trochu pohladí po duši.

Každý měsíc pořádám setkání s hospicovými dobrovolníky a zjistila jsem, že jedna z mála věcí, které mohou pro dobrovolníky udělat, je naslouchání, motivace a povzbuzení při jejich činnosti. Malé pohoštění pro dobrovolníky může být příjemnou odměnou. Chci poděkovat všem hospicovým dobrovolníkům, kteří tuto práci vykonávají, povzbudit je při jejich činnosti a popřát jim hodně energie při naplňování tohoto krásného a mnohdy nesnadného poslání.

Jana Camřilová
koordinátorka Dobrovolnického hospicového hnutí

Setkání pracovníků v Andělské Hoře

Ve dnech 29.–30. března 2007 se pracovníci Charitního domu sv. Františka společně vypravili do rekondičního a vzdělávacího střediska v Andělské Hoře. Cílem naší cesty bylo seznámit se během dvou dnů se Zákonem o sociálních službách, se zaváděním Standardů kvality sociálních služeb v našem CHD a v rámci pracovní porady probrat i ostatní záležitosti týkající se naší práce a našich klientů.

Pod vedením pana Mgr. Vojtěcha Curyla, který přijel technicky i vědomostně dobře připraven, jsme se společně problematikou zákona i standardů velice intenzivně zabývali. Dalším kladem tohoto setkání bylo i to, že se ho zúčastnili téměř všichni pracovníci střediska (kromě těch, kteří zabezpečovali provoz CHD) a mohli jsme v klidu probrat

všechny nejasnosti a otázky týkající se zákona a standardů. Všichni měli možnost se vyjádřit a přispět do diskuse.

Role šéfa týlového zabezpečení se s přehledem zhostil kolega Zdeněk Sommer, jehož pokrmky nás posilovaly do další práce, za což mu patří náš dík. Po obědě se našel čas i na odpolední vycházku na Anenský vrch a večer nám byl umožněn přístup do místního kostela Navštívení Panny Marie. Měli jsme s sebou i kytaru, a tak večerní modlitbu doprovodil také zpěv. Nezbyvá než celou akci zhodnotit jako zdařilou, jak po stránce pracovní, tak po stránce prohloubení vztahů mezi zaměstnanci, a doporučit něco takového i dalším střediskům.

*Dana Pantlíková
sociální pracovnice CHD sv. Františka*

CALCIO – BALILLA

Je slunečné sobotní ráno. Před střediskem už před půl desátou poskakují děti. Některé z nich si povídají, jiné se pošouchují a taky tipují, kdo z nich dnes získá titul „fotbalista měsíce“. Sluníčko dodává všem energii a dobrou náladu. Na středisku Michala Magone se dnes pořádá velký březnový turnaj ve stolním fotbálku. Po desáté hodině vpouštíme děti dovnitř. Před zahájením ještě děti rozdělujeme do kategorií – starší dívky a chlapci a mladší dívky a chlapci. Bude tedy dvanáct umístěných.

Po zahájení turnaje se otevírá i počítačová učebna a bar s biliárem, kde děti mohou trávit čas, když zrovna nebojují proti stejně silným a dobrým hráčům. Nesmím zapomenout na naše nezastupitelné a nenahraditelné dobrovolníky – Kamilu Lysákovou a Terezu Valoškovou, bez kterých by PC učebna ani barová místnost nemohly být otevřené. Jím patří velký dík. Při zápasech si děti fandí a hecují se k lepším výsledkům a výkonům. Někteří ze starších hráčů chtějí být zařazeni do mladší kategorie, ale rozhodčí se nedají a nenechají se přelstít a oklamat. Pravidla jsou přísná a jasná. Žádné protažení, žádné fauly, žádné nevhodné chování. Skoro jako na opravdovém hřišti.

Po urputném, namáhavém a emocemi nabitým sedmihodinovém turnájkou vyhláshujeme nejlep-

ší z nejlepších. První místo v kategorii mladší dívky získává Žanetka Ševečková, v kategorii starší dívky získává první místo Jana Paskerová. Na 1. místě v kategorii mladší chlapci se umístil Jakub Ševeček a 1. místo v kategorii starší chlapci získává, už poněkolidáté, nepřekonatelný Martin Balhárek. Vítězové jsou obdarováni cenami a v baru je pro ně ještě přichystáno malé občerstvení. Smažené hranolky přijdou vyhlado-

věným dětem vhod. Myslím, že všech třiatřicet dětí bylo spokojeno a všechny se skvěle bavily. Sobotní fotbalová atmosféra byla úžasná a už se všichni těšíme na turnaj v dubnu.

*Lenka Loučimová
Středisko dětí a mládeže Michala Magone*

V tomto čísle představujeme vedoucí Charitního střediska poradenských a sociálních služeb Bc. Kateřinu Peckářovou, DiS. Paní vedoucí pochází z půvabné moravsko-slovácké vesničky Vnorovy, slovácky Znorovy, ve které se odehrály krásné příběhy slováckých strýců, reprezentovaných strýčkem Plevou.

Paní vedoucí, jak jste se dostala ze Znorov až do Ostravy?

Pocházím z Vnorov. Narodila jsem se ve větší rodině jako prostřední ze tří dětí a do Ostravy jsem se dostala velkou oklikou. Studovala jsem v Praze Vyšší odbornou školu Jabok, obor sociální pedagogika a teologie, a zde jsem si dodělala i bakalářské studium na evangelické teologické fakultě UK. V té době jsem se zamilovala a můj, nyní již manžel, studoval tehdy v Ostravě na Pedagogické fakultě, obor sborníctvím a hudební výchova pro střední školy. Čekaly ho ještě čtyři roky a bylo nemožné, aby se přestěhoval do Prahy a studoval dálkově. Proto jsem se přestěhovala za ním do Ostravy a hledala si tu práci. V Praze jsem již po dobu studia pracovala v nízkoprahovém klubu Jižní pól, fungujícím pod občanským sdružením Proxima Sociale. Byl to tehdy v Praze jeden z prvních nízkoprahových klubů, kam docházely děti z ulice. Klub měl jednu pobočku i na Jižním městě, které je v Praze něco jako naše Dubina ve velkém. Tato práce mě velmi oslovila, protože jsem měla zkušenosti se salesiánskou pedagogikou a nízkoprahové kluby k ní mají velmi blízko. Jsou sociálním zařízením, určeným dětem, které svým chováním a svými zájmy vybočují z představ společnosti.

Ještě před svým příchodem do Ostravy jsem si podala žádost od Charity Ostrava, kam jsem byla p. ředitelem pozvána na přijímací pohovor. Při něm mi sdělil, že ve středisku M. Magone místo není, ale nabídl mi práci v Charitní sociálně právní poradně a poradně pro ženy a dívky. Nabídku jsem přijala. Byl to pro mě určitý posun od práce s dětmi a jejich starostí k práci s problémy dospělých lidí. Byl to vlastně takový skok do neznáma. Nyní jsem za tu práci velmi vděčná, hodně mě naučila a mnoho dobrého přinesla.

Jak jste se seznámila se salesiány?

Studovala jsem Církevní střední odbornou školu v Bojkovicích a jedna spolužačka se pravidelně účastnila salesiánských akcí. Díky ní jsem začala jezdit do Domu Ignáce Stuchlého (DIS) ve Fryštáku. Zde jsem hodně získala zejména od otce Michaela Martínka, který byl v té době ředitelem v DISu, a Jaroslava Kuchaře, ředitele nakladatelství Portál.

Jezdila jsem jako účastnice na různé salesiánské aktivity a zúčastňovala se i jejich organizování.

Jaké máte představy o své nynější práci, jak dlouho ji děláte?

Do poradny jsem přišla v únoru 2003, kdy ještě fungovala na ředitelství Charity Ostrava na Kořenského ulici. Pracovala jsem tehdy po boku paní Věrky Kudelínkové a coby absolventka se od ní naučila praktické stránce poradenství. Naše poradna i má práce prošla během uplynulých čtyř roků určitým vývojem. Dneska se v poradenském středisku zaměřujeme zejména na sociální problema-

tiku. Poradenstvím pomáháme lidem v těžké životní situaci a pokud je to pomoci k řešení této situace, podporujeme je i hmotně, např. v oblasti ošacení a potravinových nákupů a při vyřizování dokladů. Metou, která nás čeká, je zdárné absolvování Inspekce sociálních služeb vycházející z nového Zákona o sociálních službách. Myslím, že naše služby mají velmi specifický charakter. Při poskytování poradenství nevidíme jen konkrétní situaci nebo problém, na který reagujeme, ale vnímáme člověka jako celek se všemi jeho potřebami, nejen fyzickými a psychickými, ale také duchovními. Své služby nabízíme všem, věřícím i nevěřícím, ale potěší mě, když lidé říkají: „Víte, já v Boha nevěřím; ale vy jste charita, vám já věřím“. Při sociální práci nutně přicházejí i otázky, které souvisejí s duchovním životem.

za rozhovor poděkoval: M. Machálek

Na dovolenou – dva citáty aneb je to na tobě a je to v tobě!

„...neboť ten, kdo tvoří, se musí sám sobě stát celým světem, vše nalézat jen sám v sobě způsobem sobě vlastním. S klidem a vážností nechte Váš růst řídit se svým vlastním zákonem. Nemůžete jeho průběhu uškodit víc, než když budete chtít od jiných odpověď na otázky, na které může odpovědět jenom Vaše nejnvtirnější citění uprostřed Vašeho nejtiššího mlčení.“

R. M. Rilke – Dopis mladému básníkovi

Brzy začne blažený dovolenkový čas a my opět přemýšlíme, jak a co prožít, abychom se zotavili, odpočali si a načerpali sil do dalšího běžného života. Pokud máme něco našetřeno, pak si možná listujeme v katalogích cestovních kanceláří. Pokud

zrovna máme do kapsy hlouběji, tak si třeba plánujeme pár dní u babičky či nějaké prodloužené vycházky na místní plovárnu anebo pánové delší posezení s kamarády u piva. Předloni jsem zprvu neměl nápad žádný. Až když nastalo ono nejtišší mlčení a já se poddal nejnvtirnějšímu citění, tak jsem sice žádný nápad stále neměl, ale vbrzku se

mi ozval můj táta. Že by se rád podíval na místa, kde jako mladý muž prožil dva roky své základní vojenské služby. Já to nakonec přijal, i když to nebyl můj nápad – no byl, nakolik je ve mně můj otec. Takže tedy návrat: nejen historický, ale i mentální. Oněch pět dnů se nakonec (nyní po dvou letech) stalo opět i jakýmsi dalším opěrným bodem v mém životě. Ujeli jsme dohromady asi dva tisíce kilometrů. Navštívili vesměs zchátralé budovy, co se týká míst přímo vojenských, a jedno poutní místo. Absolvovali několik posezení u piva. Ale nakonec to bylo, jako když básník napíše nové verše či malíř dokončí další plátno a dá na ně podpis. Protože se ve mně, a možná i v tátovi, dokončilo pár vět či uspořádalo pár myšlenek. A i když jsme nepotřebovali ani životní usmiřování či jiné převratné věci, přesto to bylo i objevné, i povzbudivé a dokonce i uzdravující. A takto si myslím můžeme tvořit všichni. Dokonce řeknu: musíme. A letos jsem si mimo jiné toto všechno připomněl, když jsem si pročítal jeden text od našeho papeže.

„Milosrdenství Boha nás provází den po dni. Stačí mít bdělé srdce, abychom je mohli vnímat. Jsme příliš nakloněni všimát si pouze každodenní námahy, která je nám vlastní jakožto Adamovým synům. Otevřeme-li však své srdce, můžeme zjistit, jak je k nám Bůh dobrý. A právě, že se to odehrává uprostřed oné každodenní námahy, jak On na nás myslí právě v těch nepatrných věcech a pomáhá nám tak dosáhnout těch velkých.“

Benedikt XVI, Kázání na 2. velikonoční neděli

Pro letošní letní dny tedy všem přeji trochu **NEJTIŠŠÍHO MLČENÍ** a **NEJNVITRŇEJŠÍHO CÍTĚNÍ** a také **BDĚLÉ SRDCE**.

k. u. f. a.

Dotazníkové šetření ve středisku poradenských služeb

V březnu a dubnu 2007 jsme v Charitním středisku poradenských a sociálních služeb uskutečnili dotazníkové šetření, ve kterém jsme zjišťovali spokojenost s našimi službami a základní očekávání, se kterým k nám uživatelé služeb přicházejí. Z 34 rozdaných dotazníků se vrátilo 23. S úplným zněním výsledků dotazníkového šetření a způsobem vyhodnocení se bude možné seznámit na internetových stránkách Charity Ostrava – www.ostrava.caritas.cz v sekci *Poradenské služby*.

Bc. Kateřina Pekárková, vedoucí Charitního střediska poradenských a sociálních služeb

BLAHOPŘEJEME

Významná výročí našich spolupracovníků v období dubna až června roku 2007

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ

Hana Beinhauerová
Aleš Caha, ThLic.
Pavla Čechová
Anna Filová

Zuzana Gřibová
Renáta Kubíková
Ludmila Půlkrábková
Eva Setlová

Zdeněk Sommer
Jan Svěch
Kamila Ščudlová
Zuzana Švábová

PRACOVNÍ VÝROČÍ

Kateřina Curylová
Ivana Čerbáková, DiS.

Peter Molokáč
Jiří Müller

Magdaléna Tylichová
Zdeňka Volfvová

Do dalších let jim přejeme hodně zdraví, štěstí, pracovních i životních úspěchů a Božího požehnání.

Jednotlivý člověk neproказuje svou individualitu tehdy, když o ní usiluje, nýbrž tehdy, když na ni zapomene a podle svých sil a schopností dělá, k čemu jej pudí jeho přirozenost.

Lev Nikolajevič Tolstoj

Charita pomáhá, pomáhajte s námi...

**Výstavbu Hospice sv. Lukáše můžete podpořit dárcovskou SMS.
Stačí napsat zprávu ve tvaru:**

DMS HOSPICLUKAS a poslat na číslo 87777

Cena DMS je 30 Kč

**Číslo sbírkového konta na zajištění vybavení pro Hospic sv. Lukáše:
9000277/0100 (KB Ostrava).**

Děkujeme... Charita Ostrava

LIBREX
KNIHKUPECTVÍ

LIBREX, spol. s r.o.
sponzor Charity Ostrava

**KARMEITÁNSKÉ
NAKLADATELSTVÍ
KOSTELNÍ VYDRŮL**

ČTVRTLETNÍK CHARITY OSTRAVA

Vydává ředitelství Charity Ostrava, Kořenského 17,
703 00 Ostrava pro vlastní potřebu nákladem 1000 výtisků,
neprodejné. Registrace: MK ČR E 14375

Redakční rada: Ing. Mgr. Miroslav Machálek, P. František Kufa,
Mgr. Marie Monsportová

Zodpovědná osoba: Ing. Dalibor Kraut
tel.: 596 787 691 • e-mail: dalibor.kraut@caritas.cz

www.ostrava.caritas.cz

LP EFEKT, s.r.o.
sponzor Charity Ostrava

CHAGALL
výtvárné centrum
Výtvarné centrum Chagall,
sponzor Charity Ostrava